

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 138.

Tredie Session.

45de Møde.

Onsdagen den 17de December.

(Fortf.)

Cultusministeren (fortsat): Hvad angaaer Indstillingen under Nr. 14, har jeg derved Intet at bemærke; men, hvad Posten Nr. 15 angaaer, skal jeg foreløbigt gjøre opmærksom paa, at derunder er anført en Art af Udgifter, som jeg maa være enig med den ærede Ordfører i, at de ikke burde være opførte paa de extraordinaire Udgifters Conto, nemlig Udgifterne til Pensioner, som falde i Aarets Løb. Naar der døer en Embedsmand, hvis Enke er berettiget til Pension efter Pensionsloven, saa er den vel ikke bevilget ved Finantsloven, men da der er en særegen Pensionsfond paa Universitetet, bliver den at opføre paa denne. I Finantsaaret 1851—52 har det truffet sig saaledes, at der er opført paa extraordinaire Udgifters Conto ikke mindre end 1,324 Rbd., som er forarsaget ved flere Dødsfald. Disse Poster, mener jeg, bør ligesom overføres som Pensionsudgift, og for det løbende Aar maaskee opføres paa Tillægsbevillingsloven, da det er en nødvendig og derhos lovbestemt Udgift. Naar den ærede Ordfører iøvrigt syntes at gaae ud fra, at enhver som helst overstreden Udgift skulde opføres paa Tillægsbevillingsloven, og Dverfskridelsen ei burde ansees som en extraordinair Udgift, saa maa jeg bemærke, at det staaer i meget bestemt Strid med, hvad der tidligere er vedtaget i Thinget, navnlig hvad der tidligere udtrykkeligt er fremhævet i Domainebudgettet, og siltiende er vedtaget i de foregaaende Finantslove. Jeg mener, at, hvor en Administration omfatter en Mængde Smaaposter, og tilfældige Omstændigheder foranledige en Dverfskridelse af, hvad der til saadanne er bevilget,

saaledes som det navnlig maa forekomme under enhver Godsadministration, da er det rigtigt, saaledes som tidligere her er bemærket af en æret kjøbenhavnst Rigsdagsmand, at dette henregnes til „extraordinaire og adskillige Udgifter“, og at man med Hensyn til saadanne Summer har indrømmet Bestyrelsen, at, naar der kun godtgjøres, at Dverfskridelsen hidrorte fra tilfældige Omstændigheder og derhos gjøres Regnskab, som undergives Statsrevisionen, saa er den begrænsede Sum til extraordinaire Udgifter ogsaa bestemt til at dække saadanne mindre Tilflugt. Der vil findes paa den Dverfsigt over Domainebestyrelsens extraordinaire Udgifter i 1850—1851, der blev forelagt Thinget paa sidste Session, maaskee hundrede saadanne Poster. Der kan formeentligen ikke heller være Noget imod at give Bestyrelsen en saadan Bemyndigelse, da den staaer til Ansvar for Statsrevisionen for hele denne Conto. At forelægge en Tillægsbevilling for hver sliq liden Post, vilde i høi Grad besvære Thinget, og det vilde blive en meget minutios og i Detail gaaende Undersøgelse, naar navnlig alle overstredne Poster, som høre under Universitetets Godsbestyrelse, skulde undersøges her. Forudsat iøvrigt, at den Anskuelse, jeg har anført, fremtidigt bliver antagen, at Udgifterne til indtrædende Pensioner ei anvises paa de extraordinaire Udgifters Conto, da erkjender jeg, at den Sum, der af Udvalget er foreslaaet for extraordinaire Udgifter, er tilstrækkelig.

Jeg skal nu gaae over til det eneste af mig, som Cultusminister, stillede Vædringsforslag, som deler sig i 2 mindre, men som jeg har stillet under Et, fordi de angaae een Mand. Det angaaer nemlig Ordningen af de Pengeforhold, som vedrøre min høitærede Formand, efterat han er udtraadt af Ministeriet. Det er almindeligt ved en Mandes Udtrædelse af